

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I ^o /70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/II/40509/91/5681/102/
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
PODUREDNIŠTVO:		Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni trn 11234499
		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Slovinci po Maastrichtu

Ali razmišljanje o Združeni Evropi

Danski referendumski »ne« Maastrichtskemu sporazumu po odstotkih sicer ni bil kdovekako prepričljiv, vendar velja v vsesplošni evropski evforiji ob projektu Združene Evrope zadevo obrniti na glavo in jo s te perspektive tudi pogledati: skoraj 50% Dancov Združene Evrope noče. Kako je to mogoče?

Ali gre v tem spraševanju le za privoščljivost »brezdomca«, ki se smeje, ko se podira še ne postavljena evropska hiša?

Z idejo Združene Evrope se hranijo že generacije Evropejcev, ne samo tistih, ki bodo od tega kaj imeli, ampak tudi tistih, ki bodo ostali na drugi strani nove železne zaves. Kakor se je Zahod smejal tedaj, ko se je v Moskvi pojavil hamburger in izvesek »Coca-Cola« (pod njim pa dolga vrsta), tako se prizanesljivo nasmija tudi danes vsem tistim, ki od Baltika do preravne Albanije glasno sanjajo o Evropski skupnosti. Kot je pripomnil belgijski kardinal Daneels — pomembna evropska škofovska glava — se utegne Evropa izroditi v varno zaprto trdnjavo dvanajstih bogatih držav. Z Maastrichtom, ki naj bi pomenil vrh evropskega idealizma, se lahko tisti idealizem tudi neslavno konča, ko se bo namreč izkazalo, da je ob vsem leporečju šlo predvsem za ekonomsko unijo, ki se bo laže spopadala z ameriškim in japonskim gospodarstvom.

Tisti, ki smo v drugem ali celo tretjem evropskem krogu, se pač ne moremo samovšečno spraševati, ali se bomo ali se ne bomo temu projektu pridružili. Če si bomo želeli, bodo o tem odločali drugi, prav tako pa bo tudi tedaj, če se ne bomo želeli vključiti v Evropsko skupnost, kajti tedaj bo ta gigant dovolj močan, da bi bila samosvoja pot ob njem nemogoča.

Meja med Vzhodom in Zahodom se bo znova začrtala in prav to predstavlja nevarnost, da Vzhod ne le, da bo zopet imel neprepustno zahodno mejo, ampak da se potopi v novo diktaturo. Zahod je zlot komunističnega pričakal popolnoma nepripravljen, zlomu pa se niso kaj prida prilagodili tudi evropski načrti. Vzhodna Evropa ni več le geografski pojem, ampak je bolj kot kdaj sinonim za revščino, ozkost, za netoleranco v družbi. Pojem Vzhodne Evrope je postal skoraj zmerljivka. Evropski idealisti ga zato ne bi smeli več uporabljati.

Ne bi bilo prav, da bi se Slovenci (in ostala družina na Vzhodu) privoščljivo naslajala nad težavami matere Evrope, četudi si ta jemlje skupno evropsko ime, na sirote pa pozablja. Vendar bo najbrž res, da takšna, vase zaprta (kot so vase zaprti tolikanj poodčitani nacionalizmi na Vzhodu) Evropa ne bo mogla preživeti. Evropa mora namreč zares postati skupni projekt vseh Evropejcev. Iz ekonomskega mora postati pred-

sem skupni kulturni projekt, projekt evropske civilne družbe. Pomemben je še en vidik: Evropa, kot podjetje tudi malih narodov in manjšin, evropski parlamentarni sistem (misel je sposojena) z zbornico etničnih skupin.

Kulturna, človeška dimenzija Evrope bo kaj kmalu postala pomembna tudi v ekonomskem smislu. (Ali bo Zahod naredil kaj za lačne Romune, Albance, Ruse, ali pa bodo ti pridli na Zahod? Ta napetost je lahko kdaj v bodočnosti celo kal nove vojne!) Slovenci, ki smo prejšnji mesec s članstvom v Združenih narodih postali »prava« država, se na področju zunanje, evropske politike nevarno privajamo vlogi majhne, pomembne države. Saj ne da bi zares lahko bili pomembni; toda lahko bi bili znanilci idej, kako urejati tisti del Evrope, ki bo ostal za ploviti Maastrichta. Leon Marc

Svetovni posvet v Braziliji

Pravkar se je v brazilskem vele mestu Rio de Janeiro zaključil posvet o ekologiji, ki so ga priredili Združeni narodi. Znano je, da je prav ta ogromna dežela Latinske Amerike že mnogo let sem postala nekaj simbol ekoloških bojov in teženj. Brazilija ima velikanske površine ob reki Amazonki, ki so še vedno v bistvu gozdnate oz. pragozd in s tem nudijo danes velikanske možnosti za ohranjanje narave v svoji še primitivni strukturi. Borba za Amazonijo in za ohranitev velikanskih zelenih področij je postalo že proverbialno.

Organizacija Združenih narodov (OZN) je tako sklenila prirediti veliko svetovno konferenco o vseh teh vprašanjih. Tako so prišli v to brazilsko metropolo (pravzaprav nekdanjo prestolnico Brazilije še iz cesarskih časov dalje) številni državni poglavarji, vladni predsedniki in ministri z vsega sveta. Mimo samo tehničnega posveta se je to veliko mednarodno zborovanje sprevrglo v veliko politično areno. S te tribune

Katoličanom v Srbiji v teh težkih časih slaba prede. Srbski bes ni uperjen samo zoper Hrvate, temveč zoper vse, ki niso pravoslavni, tudi zoper Madžare, Romune, Slovake v Vojvodini in Bački. Tudi v teh pokrajinah hočejo imeti čisto Srbijo. Ljudi strašijo in silijo k izseljevanju, da njih domove izročijo srbskim družinam, ki so zapustile Hrvaško in BiH.

Prihaja do hudih dejanj. Tako so npr. v Subotici zadnji dan maja ponoči vdrl v cerkev Kristusovega vstajenja, uničili, kar se je dalo uničiti: vdrl so v tabernakelj, razmetali posvečene hostije, zlomili ciborij, razbili monštranco, raztrgali perilo, prevrnili stole. Vendar ničesar niso odnesli, samo razbili so in oskrunili. Seveda krivcev niso odkrili.

V Sarajevu so četniki zajeli skupino frančiškanov in usmiljenk, toda na pritisk modrih čelad so jih izpustili, v Bosanskem Aleksandrovcu so

srbski oboroženci pridrli pred samostan sester in postavili ultimatum: do 12. ure v nedeljo morajo samostan zapustiti, sicer jih pobijejo. Toda za sestre se je potegnil banjalški škof Komarica, zanje je posredoval tudi pravoslavni episkop Jevrem in doseglja sta, da je vojaško poveljstvo zagotovilo nadaljnje bivanje sester v samostanu.

V Banja Luki je sploh drugačno vzdušje kot npr. v Sarajevu ali kje drugje v BiH. Vsi trije voditelji vseh treh verstev živijo v prijaznih odnosih. Škof dr. Franjo Komarica, pravoslavni episkop Jefrem ter muslimanski mufti Ibrahim Halilović so skupno obiskali vojaškega poveljnika srbskega generala Momirja Taliča in mu izročili skupen poziv, v katerem pišejo: »Pozivamo vas, da vse storite, da bi se vojni vihar ustavil zunaj naših mej.« Še prej pa poudarijo, kako so že ponovno verniki vseh treh verstev skupno molili za mir in obsodili vsakršno nasilje.

Težki časi za časnikarje v Beogradu in Zagrebu

Vsaka diktatura se najprej vrže na svobodo tiska. To se sedaj dogaja tako v Srbiji kot na Hrvaškem. V Srbiji je Miloševićev režim vzel v zakup vsa sredstva javnega obveščanja, zlasti še televizijo in časopise. Odstranili so in upokojili časnikarje, ki so si upali kritizirati Miloševića, vlado in režim. Zato je v Srbiji slišati in brati le ena sama poročila in gledati le eno samo resnico.

Podobno je v Zagrebu in na Hrvaškem. Tam je pa Tudjman, ki komandira. Hrvaška je namreč predsedniška republika in Tudjman kot predsednik ima vso oblast v rokah. Ker se pripravlja na volitve, ki bi morale biti v juliju, hoče imeti kontrolo nad televizijo, radiom in časopisi. Tudi tam so upokojili vrsto časnikarjev in odstranili s televizije vse, ki niso »ubogali«. Pravosodni minister je znova uvedel »verbalni« delikt. Tako je vložena tožba proti vrsti časnikarjev, ki so kritizirali vlado in Tudjmana.

Ponarejeni tolarji!

Služba družbenega knjigovodstva v Sloveniji je zanikala, da bi pri aferi z negativnim stanjem za dobrih 600 milijonov tolarjev na računu pokojninskega sklada šlo za monetarni vdor — posredi naj bi bila v bistvu tehnična napaka, vendar pa je pristojni parlamentarni odbor sprožil preiskavo. V parlamentu se je tudi zapletlo pri financah, natančneje pri imenovanju novega finančnega ministra. Pisali smo že, da je po komaj štirinajstih dneh svojega ministertva mladi finančni minister Kopač izrazil pripravljenost, da svoje mesto prepusti Gaspariju, ki je prišel iz Sve-

točne banke. Parlament je nato Gasparija zares imenoval, vendar se Drnovškov načrt, da Kopača postavi za Gasparijevega namestnika, ni izšel, saj parlament ni hotel razrešiti sedanje namestnice, češ da je njeno delo bilo neoporečno, opozicijski poslanci pa so dvomili tudi v Gasparija. Tako »Slovenec« opozarja, da je bil Gaspari vice-guverner Narodne banke Jugoslavije prav v času, ko je Srbija izvedla znani vdor v monetarni sistem, in pravokativno sklepa, da je Gaspari bodisi nestrokovnjak, ker priprav na vdor ni opazil, ali pa je vse skupaj namenoma spregledal v

zameno za mesto v Svetovni banki, kamor je odšel tik po monetarnem vdoru.

Drnovšek je zamenjavo ministra utemeljeval z »anarhičnim stanjem« na področju financ. Nekatera ministrstva naj bi v prejšnji vladi brez vrednosti zakladnega ministra razpolagala s precejšnjimi vsotami denarja. Te njegove izjave so seveda vrgle slabo luč prav na Dušana Šešoka, finančnega ministra v Peterletovi vladi, ki pa je v Drnovškovem kabinetu minister za industrijo. Zanimiv je komentar v »Delu«, ki se sprašuje, če ni neurejenost financ bila »namer-

Spominska plošča puntarjem



In questa piazza
nei giorni 20, 21 e 23
aprile 1714
furono mandati a morte
undici capi
della rivolta contadina
dei Tolminotti

Na tem trgu
so 20., 21. in 23. aprila 1714
usmrtili enajst
voditeljev tolminskega
kmečkega punta

Ta chista piazza
tai dis 20, 21 e 23 avrìl, 1714
son stâs copâs undis capos
da ribelion contadina
dai Tolminos

Auf diesem Platz
wurden am 20., 21 und 23.
April 1714
elf Anführer des tolmeiner Bauer-
aufstandes hingerichtet

Isonzo - Soča
14.VI.1992

V tej številki dobite:

Intervju s škofovim vikarjem

Srečanje v Brezah

Nadškof A. Šušter slovenskim
katoličanom

Novice z Opčin

Pastoralni obisk v Štandrežu

Tolminski puntarji

no močno potencirana«, in meni, da s tem Drnovšek poskuša obračunati s Peterletovimi ministri v svoji vladi. Isti komentator dodaja, da je Drnovšek »v izvršnem svetu (vladi) takoj začel vzpostavljati nekakšen vzporedni upravni aparat in menjati ljudi.«

LASTNINSKI ZAKON

To pa ni bil edini zaplet v parlamentu prejšnji teden. Zbor občin (edini izmed treh parlamentarnih zborov, kjer ima okrnjeni Demos še večino) namreč na dnevni red ni hotel uvrstiti zadnjega predloga lastninskega zakona, ki so ga oblikovali trije poslanci. Razlogi za to naj bi bili proceduralne narave. Poslanci tega

(se nadaljuje na 2. strani)

- Jezus, naš Bog,
v čudovitem zakramentu svete evharistije si nam zapustil
spomin svojega trpljenja in vstajenja.
Naj svete skrivnosti tvojega telesa odrešenja ...

Obhajamo praznik Svetega rešnjega telesa in Svete rešnje krvi. Ta dan se ne spominjamo samo Jezusovega trpinčenega telesa, ki je moralo umreti na križu, ampak tudi njegove krvi, ki jo je moral preliti, da bi za vse ljudi »dosegel večno odrešenje« (Heb 9,12).

Ponavadi se v glavni mašni prošnji obračamo na Boga Očeta. Tokrat se izjemoma obračamo na Jezusa, ki je božji Sin in naš Srednik.

Zakramentov je sedem. Vsi so čudoviti, ker vsi vsebujejo in posredujejo dragoceni dar božje milosti. Vendar je evharistija na poseben način čudovita, ker samo ona vsebuje, vedno znova ponavzočuje, v njej doživljamo in okušamo Jezusovo osebo v Telesu in Krvi, strmimo nad veličino in močjo njegovega Božanstva. Vse to se dogaja na naših oltarjih pod podobama kruha in vina, da bi lahko kristjani uživali Jezusovo telo kot duhovno hrano in Jezusovo kri kot duhovno pijačo.

Po evharistiji se spominjamo Gospodove velikonočne skrivnosti. Spominjamo se njegove poslovilne večerje, ki je bila prva maša v zgodovini človeštva, njegovega odrešilnega trpljenja, smrti in vstajenja.

Sveti Avguštin je v svojih Izpovedih zapisal: »In slišal sem, Gospod, moj Bog, resnico in srkal sem kakor sladko roso iz nje.« Tudi mi moramo z živo vero častiti svete skrivnosti Gospodovega telesa in krvi, da bomo iz njih »srkali« vedno več sadov za večno življenje pri Bogu v nebesih.

MILAN NEMAC

Ponarejeni tolarji!

(nadaljevanje s 1. str.)

zboru so namreč tako vrnilo milo za drago zboru Združenega dela, ki je lani zavrl sprejemanje lastninske zakonodaje na enak način, tako da na dnevni red ni hotel uvrstiti predloga privatizacijskega zakona, ki ga je predlagala Peterletova vlada. O privatizacijskem zakonu je bilo med strankami že doseženo načelno soglasje, zdaj pa Demos meni, da ga z Drnovškove strani dodani amandmaji v temelju spreminjajo. Demosov poslanski klub je tudi obnovil zahtevo za glasovanje o razrešitvi predsednika parlamenta dr. Francea Bučarja, ki ga obtožujejo nespoštovanja poslovnika, še posebej v zvezi z ignoriranjem pobude 84 poslancev za razpis referendum o volilni zakonodaji. Ta je še naprej v negotovosti.

GOSPODARSKI PROGRAM

Premier Drnovšek je parlamentu predstavil svoj gospodarski program. V njem opozarja, da je proračun, ki ga je predlagala Peterletova vlada in ki ga je parlament že sprejel, nerealen in da bo treba dodatna sredstva zagotoviti z izdajo državnih obveznic, a brez zadolževanja v tujini. Kritiki iz opozicije omenjenemu programu očitajo predvsem to, da ne posega v politiko obrestnih mer. Te so namreč višje od povprečne profitne stopnje v gospodarstvu, kar le temu onemogoča najemanje ugodnih posojil, krepi pa že tako monopolno Ljubljansko banko. Obstajajo znaki, da bo zaradi visokih deviznih rezerv države kmalu prišlo do devalvacije.

Z denarjem je povezana tudi naslednja novica. V Kopru so namreč v zasebni menjalnici hrvaške banke Premli našli ponarejene bankovce za tisoč tolarjev. V zadnjih dneh so jih po celotni Sloveniji našli že skoraj 800, nadaljujejo pa se ugibanja, ali ima dogodek tudi politično ozadje, bodisi na Hrvaškem ali v Srbiji. Če boste v naslednjih dneh kupovali v Sloveniji, bodite torej pozorni na bankovce za 1000 tolarjev. Ponarejeni bankovci so brez vodnega tiska,

sumljivi pa so predvsem vsi tisti, katerih serijska številka se pričinja s črkama AH.

DOBRICA ČOSIĆ - PREDSEDNIK TRETJE JUGOSLAVIJE

Spopadi v okolici Sarajeva so se v zadnjih dneh res umirili, o premirju, ki ga je za ponedeljek, 15. junija, razglasil vodja Srbov v BiH Karadžić, pa ni moč govoriti. Namesto topov so se oglasili ostrostrelci. Veliki kontingent tisoč mož z modrimi čeladami ne bo prišel vse dotlej, dokler ne bo »uradnega premirja«, pač pa so na sarajevsko letališče zares prišli tehnični izvedenci iz francoskega dela UNPROFOR-ja. Ti naj bi letališče usposobili za sprejem letal s humanitarno pomočjo za lačne Sarajevčane, a tudi njihova pot do Sarajeva ni bila lahka, saj so kolo pod vodstvom kanadskega generala Srbi napadli in dva vojaka ranili.

Bush se še izogiba, da ZDA pač ni »svetovni policaj«, dasi vojaško akcijo zahteva senat in seveda mediji, ki pozivajo administracijo, naj disciplinira Srbijo. A tam se mnogi bolj kot ameriških raket boje državljanske vojne med Srbi. Množijo se pozivi za Miloševićev odstop. Skupina srbskih skladateljev je v soboto demonstrativno klečala pred Miloševićevo pisarno in ga tako prosila, naj odstopi, mirovni pohod pa je pripravila celo srbska pravoslavna Cerkev; sam patriarh se je postavil na čelo spreveda.

Toda zdi se, da so le študenti tisti, ki se zavedajo, da je zgolj Miloševićev odstop premalo, in od oblasti terjajo, da razpusti parlament, oblikuje vlado narodne rešitve z udeležbo opozicij in razpiše nove volitve. Parlament Zvezne republike Jugoslavije pa je v ponedeljek za predsednika tretje Jugoslavije izglasoval znanega književnika Dobrico Čosića, ki je pred leti nastopil tudi v Dragi. Čosić, ki je eden glavnih avtorjev sodobnih srbskih »načertanij«, je bil izvoljen kot kandidat Miloševićeve Socialistične stranke in to potem, ko so vsi ostali kandidati odstopili od kandidature.

Leon Marc

Slomškovo mesto Št. Andraž

Dva dni pred otvoritvijo velike vseslovenske razstave Anton Martin Slomšek - njegova dela, njegov čas (27. maja), so v mariborskem razstavišču Arhivum na Glavnem trgu 7 odprli zanimivo razstavo z naslovom Škofijsko mesto Št. Andraž v Labotski dolini v preteklosti in danes. Za razstavo — otvoritve se je med številnimi gosti udeležil tudi župan Št. Andraža Egon Petschar — so izvirno arhivsko gradivo prispevali Koroški deželni arhiv v Celovcu, Arhiv občine Št. Andraž ter Pokrajinski arhiv Maribor skupaj z Arhivom mariborskega škofijskega ordinariata. Dvojnik nekatere dragocenih dokumentov je za privlačno razstavo, posvečeno tudi življenju in delu A.M. Slomška, pripravil Avstrijski državni arhiv z Dunaja; skupno je na ogled okoli 200 arhivskih predmetov.

Znano je, da je bila v Št. Andražu v Labotski dolini na Koroškem leta 1228 ustanovljena Lavantinska škofija, katere sedež je škof Slomšek leta 1859 prenesel v Maribor. Na osnovi te zgodovinske povezanosti obeh mest se v zadnjih letih spletajo med njima pristne kulturne in tudi gospodarske vezi. Zato je mesto Št. Andraž na mariborski razstavi predstavilo svojo bogato in pestro zgodovino, kmetijstvo, obrtno dejavnost, trgovino, turizem, stare in še ohranjene ljudske običaje ter nekatera pomembnejša podjetja, znana v Avstriji in drugod po Evropi.

I.V.

Pravoslavna ukrajinska Cerkev

V Ukrajini obstajata dve pravoslavni Cerkvi, ena je podložna moskovskemu patriarhu, druga pa je neodvisna, ki pa ima v carigradskem patriarhu svojega duhovnega voditelja.

Neodvisna ukrajinska pravoslavna Cerkev obstaja že od leta 1003, pod pritiskom carja je leta 1886 bila pridružena moskovski pravoslavni Cerkvi. Leta 1921 se je pa zopet osamosvojila, toda njen patriarh je moral leta 1924 zbežati pred Stalinom v Združene države. Ko se je lanske leto vrnil, je znova prevzel vodstvo neodvisne ukrajinske Cerkve, vedno

Jelcin v ZDA

Ruski predsednik Boris Jelcin se je mudil na kratkem obisku v ZDA. S predsednikom ZDA Bushem je razpravljajal o celi vrsti dvostranskih odnosov. Posebej o zadevah oborožitve in nekdanje atomske moči bivše ZSSR. Oba državnika sta ugotovila pozitivne posledice konca hladne vojne in novega reda v nekdanji Vzhodni Evropi. Sicer ni med njima tistega prisrčnega odnosa, ki je označeval obdobje Mihaila Gorbačova, ki je že pod prejšnjim predsednikom Reaganom znal ustvariti tesne in prijateljske vezi z Belo hišo. Kot zanimivost naj še omenimo, da je Jelcin pred odhodom v Ameriko zaprosil za blagoslov ruskega patriarha Aleksija II. Gesta, ki bi še pred par leti zvenela kot fantapolitika..!

Medtem pa je dospel v Izrael bivši sovjetski voditelj Gorbačov. Tu so ga zelo prisrčno sprejeli in to ne samo kot bivšega poglavarja Sovjetske zveze, ampak tudi kot moža, ki je odprl Izraelu in omogočil stotisočim sovjetskim Židom odhod v Izrael.

OD TU IN TAM

pod duhovnim vodstvom Carigrada.

Ruska pravoslavna Cerkev je že od 16. stoletja hrepnela, da postane Cerkev tudi za Ukrajino in ni nikdar obsodila Stalinovega uničenja ukrajinske katoliške Cerkve in je zelo užaljena, ko Vatikan spoduja in podpira več kot 5 milijonov ukrajinskih katoličanov vzhodnega obreda ali uniatov. Za moskovskega patriarha Aleksija je to velika ovira za navezavo stikov z Vatikanom.

Tudi v Venezueli mislijo rojaki na domovino

Po zadnji vojni so se slovenski begunci naselili po skoro vseh deželah svobodnega sveta; nekaj se jih je ustavilo tudi v Venezueli, zlasti v glavnem mestu Caracasu. Imajo tudi svojega dušnega pastirja; zanje namreč skrbi g. Janez Grilc. Kakor drugod so se tudi v Venezueli rojaki povseselili osamosvojene Slovenije in se spomnili potreb, ki so tam nastale zaradi beguncev. Javila so se dobra srca in zbrala skoro tri tisoč dolarjev pomoči za slovensko Karitas.

Odprta pot furlanskemu jeziku v bogoslužju

Škofje Treh Benečij so imeli tedenške duhovne vaje. Ob koncu so sprejeli nekaj sklepov. Za predsednika škofovske konference Treh Benečij so potrdili beneškega patriarha Marka Ceja, videmskega nadškofa Alfreda Battistija za delegata Caritas. Soglasno so potrdili predlog škofije Bocen-Brixen in nadškofije Videm, da se dovoli uporaba ladinskega in furlanskega jezika v bogoslužju. Škofje so tudi sklenili, da bodo pomnožili pomoč beguncem s prizadetih področij v nekdanji Jugoslaviji.

Telesna napaka duše ne kazni, le pota duše pa je dika tudi telesu.
Seneka



Prof. Mirko Filej vodi goriški mešani pevski zbor

SVET SLOVENSKE KRŠČANSKE IZSELJENCEV V EVROPI
vključno vabi na

**4. srečanje treh Slovenij,
zdomske, zamejske in matične**
v nedeljo, 2. avgusta 1992, na Svetih Višarjah

V Domu srečanj: predavanji

ob 10.00 uri: prof. dr. Jože PIRJEVEC
Usmerjenje slovenske politike proti Evropi od leta 1945 do danes.

ob 11.30 uri: prof. Lojze PETERLE
Slovenija proti letu 2000.

V cerkvi:

ob 13.00 uri: slovesna sv. maša.

Poklon Mirku Fileju

Zveza slovenske katoliške prosvete in SKPD »M. Filej« iz Gorice sta v nedeljo, 14. junija priredila v Katoliškem domu spominski večer, posvečen 30. obletnici smrti prof. Mirko Fileja.

Na proslavi je najprej natopil moški zbor »M. Filej« iz Gorice ki je pod vodstvom Zdravka Klanjščka, učenca pok. profesorja, mojstrko odpel vrsto pesmi, ki jih je po besedilih Milke Hartmanove in Ljubke Šorli uglasbil prof. Mirko Filej.

Za zborom je nastopila solistka Mirjam Pahor, ki je ob klavirski spremljavi prof. Lojzke Bratuževe občuteno zapela dve Filejevi nabožni skladbi na besedilo matere Elizabete in S. Gregorja, nakar je sledil priložnostni govor prof. Andreja Bratuža. Govornik je orisal življenjsko pot in delo pok. profesorja ter prikazal duhovno in kulturno poslanstvo, ki ga je ta kot duhovnik, šolnik, glasbenik in kulturni delavec opravil v našem zamejskem prostoru, še posebej na Goriškem. Nastopil je nato še mešani zbor »Rupa-Peč«, ki ga tudi vodi Zdravko Klanjšček, in dovršeno zapel štiri ljudske pesmi v priredbi Mirka Fileja. Večer je zaključila Brucknerjeva Ave Maria, ki so jo izvedli pevci obeh zborov. Posamezne točke je napovedoval Ivo Cotič.

Prav je, da smo se s tem umetniškim večerom poklonili spomenu pok. profesorja saj lahko rečemo, da je vse svoje najboljše življenjske sile in zmožnosti posvetil kulturni in duhovni rasti naše goriške slovenske skupnosti, tako da se sadovi dela, ki ga je med nami opravil, še danes poznajo.

Naj zato zaključim z željo, da na pok. profesorja ostane med našim ljudstvom trajen in hvaležen spomin in to tudi med mladimi, ki ga sicer osebno niso poznali, kot je to povedal napovedovalec, a ki se vendar s hvaležnostjo klanjajo njegovemu spomenu in njegovemu delu, vendar je bilo mladih le bolj malo.

mp

Napotki slovenskim katoličanom za življenje in delovanje v Cerkvi

Ob izidu knjižice ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja o katoličanih na Slovenskem na prehodu v tretje tisočletje

V zbirki Knjižice Katehetskega centra v Ljubljani je izšla zanimiva knjižica z naslovom Katoličani na Slovenskem na prehodu v tretje tisočletje, ki jo je napisal ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Nadškof daje v knjižici slovenskim katoličanom vrsto koristnih napotkov in smernic za njihovo življenje in delovanje v Cerkvi in v današnji slovenski družbi. S svojo jasno, kleno ter domačo, vsakomur razumljivo besedo, želi katoličane opogumiti, da se ne bi pustili zavajati zlaganosti in zapeljevanju množičnih javnih občil ter da bi v skladu s svojo vestjo zavzemali osebna stališča do cerkvenih in družbenih dogodkov, ki jih prinašajo leta do konca našega tisočletja.

Že v uvodni besedi nadškof Šuštar opozarja, da imajo Cerkev ter kristjani in katoličani tudi v prehodni dobi isto poslanstvo in naloge kakor vedno v zgodovini: oznanjati morajo evangelij, kakor so ga sprejeli od apostolov in v zgodovinskem izročilu od svojih prednikov v Cerkvi in v slovenskem narodu. Cerkev mora spremljati ljudi na poti k Bogu v spreobrnjenju ter v molitveni in sakramentalni povezanosti z Bogom v veri, upanju in ljubezni. Biti mora vsem ljudem, zlasti pa vernim kristjanom in članom Cerkve, veliko znamenje upanja.

OZNANILO BOŽJE BESEDE

»Tam, kjer odpovedo vsi človeški dejavniki«, pravi v nadaljevanju nadškof Šuštar, »mora vedno znova oznanjati božjo pomoč v smislu besed apostola Pavla, da tistim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu (Rim 8, 28). Zato sta vera v Boga kot gospodarja zgodovine in zaupanje v božjo Previdnost tista trdna podlaga, na kateri more Cerkev oznanjati

upanje tudi v največji negotovosti in sama ostati znamenje upanja za verne in tudi za druge, ki so odprti za znamenje časa.«

Po nadškofovem globokem prepričanju mora to poslanstvo Cerkev opravljati (čeprav ostane vedno isto) v čisto določenem času in prostoru. Za Slovence je to sedanjí čas, v letu 1992, po razglasitvi samostojne in neodvisne države Slovenije in po njenem mednarodnem priznanju, prostor pa država Slovenija na vseh političnih, gospodarskih, socialnih, kulturnih in drugih področjih.

»Izpolnjevati mora svoje naloge v okviru slovenske države z njeno različnostjo pokrajin in ljudi, značaje in mišljenj, in to v povezanosti z vsemi Slovenci zunaj slovenske države, bodisi v zamejstvu ali drugod po svetu. Pri tem mora Cerkev na spremembe v času in prostoru gledati kot na izzivalna znamenja časa, ki jih mora razlagati v luči evangelija in v zvestobi slovenskim koreninam in izročilom« (dr. Alojzij Šuštar).

Knjižica nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja Katoličani na Slovenskem na prehodu v tretje tisočletje (48 str.) je razdeljena na dve poglavji: Poslanstvo Cerkve (katoličanov) ter Poslanstvo Cerkve (katoličanov) v naši družbi. Na koncu je objavljen zanimiv pogovor urednikov časopisa Slovenec z nadškofom Šuštarjem, 30. novembra 1991, z naslovom Bodimo odgovorni in zaupajmo vase. Na vprašanje, kakšno vlogo naj ima slovenska Cerkev v prihodnosti, je nadškof kratko in prepričljivo odgovoril:

»Čim bolj prepričujočo, da bi ljudje dobili vtis, kako jim Cerkev resnično lahko nekaj nudi, ne pa da jih k čemu sili ali jih omejuje v njihovi življenjski izbiri.«

I.V.

Že enaindvajsetič mednarodno pisateljsko srečanje v Brezah

»Bog ali sooblikovanje« je bila glavna tema enaindvajsetega mednarodnega pisateljskega srečanja, ki ga že od leta 1972 prireja koroško pisateljsko društvo v vasi Breze-Fresach pri Beljaku. Pred približno petdesetimi pisatelji iz Avstrije, Slovenije, Nemčije, Italije, Švice, Francije, Luksemburga, Poljske, Češko-Slovaške, Madžarske in Romunije se je sedem referentk in referentov (konec maja) soočalo z aktualno problematiko pisateljevanja po zlomu totalitarizmov v večini komunističnih držav.

Švicar Urs Faes, Nemka Johanna Walser, Poljakinja Maria Gromala-Rucka, Slovak Milan Richter, Madžar Ambrus Bor, Avstrijka Marianne Gruber in Slovenec Lev Detela so iskali pot v etično osveščeno družbo prav na podlagi krize, ki prihaja še posebno do izraza ob grozljivi vojni na Balkanu. Slovenski avtorji so bili tokrat v Brezah zelo aktivni pa tudi številni. Iz Slovenije so prišli Žarko Petan, Jaro Dolar in France Filipič, s Koroškega Gustav Januš, Anita Hudl in prevajalec Peter Kersche, z Dunaja pa poleg pisca tega poročila še Milena Merlak.

Zanimivo in razveseljujo je, da se je na prireditvi predvsem v družabnih razgovorih na robu dogajanja

spletla mreža aktivnega interkulturalnega sodelovanja med narodi v novi Evropi. Prišlo je do dogovorov med poljskimi, madžarskimi, romunskimi in avstrijskimi izdajatelji literarnih revij ter založniki. Zdaj se obetajo zanimiva izdanja prevedene literature iz peres raznih avtorjev iz Brez — in to že v naslednjih mesecih. Najprej bo v Bukarešti v nakladi 30.000 izvodov izšel velikanski almanah o nasprotjih med Vzhodom in Zahodom, ki ga je uredil pesnik Matei Gavril Albastru. V knjigi velikega formata na 350 straneh (ki jo bodo v Romuniji prodajali po za naše pojme smešni ceni 2000 lir za izvod) bo poseben del odmerjen tudi slovenskim avtorjem iz Avstrije. Poleg pesmi Petra Kerscheja in Milene Merlak bo objavljen tudi Slovenski vojni dnevnik 1991 Leva Detele, ki je bil priča dramatičnih dogodkov v Ljubljani in Mariboru v prejšnjem letu. Prireditve v Brezah je v omenjenem almanahu predstavljena kot duhovni model poti v demokratično Evropo. Ta oznaka je dobra odskočna deska v novo kolo srečanj v Brezah, ki zdaj vstopajo že v tretje desetletje.

Lev Detela

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Potrebna je večja zavzetost za Cerkev (pogovor z novim škofovim vikarjem g. Francem Vončino)

16. maja ste bili imenovani za novega škofovega vikarja za slovenske vernike v tržaški škofiji in tako prevzeli službo, ki jo je od leta 1966 opravil msgr. Lojze Škerl.

Ob tem bi se rad na prvem mestu msgr. Škerlu zahvalil za vse njegovo delo. 26 let je trajalo in upam, da mi bo na prvih korakih moje nove poti stal ob strani s svojo izkušnjo.

Kdo je pravzaprav škofov vikar, katere so njegove pristojnosti?

Škofovega vikarja imenuje škof in ima, kot pravi cerkveni zakonik, »izvršno oblast«, da upravlja vse administrativne zadeve razen onih, ki si jih škof pridržuje zase. V našem primeru je torej to ordinarij za Slovence, posebno kot pastoralni povezovalac.

Imenovani ste bili takoj po obisku papeža Janeza Pavla II. v Furlaniji-Juljski krajini. Kako ocenjujete ta izjemni dogodek?

Obisk so žal spremljale polemike, ki so se med samim obiskom, hvala Bogu, nekoliko umaknile v ozadje. Ljudje so bili na splošno veseli. Papež je dal določene napotke: sožitje, zvestoba evangeliju. Te napotke moramo globoko premisliti in urensiti, da ne bo papežev obisk ostal samo lep spomin.

Katere so po vašem mnenju najnujnejše naloge, ki nas čakajo?

Nočem nikomur vsiljevati svojih pastoralnih programov. Vsekakor mislim, da je treba izpeljati pastoralno prenovo, ki se je začela lani. V tem okviru morajo priti na dan predlogi in načrti, iz katerih bi izluščili pastoralne prioritete.

Katero vprašanje bi Vi postavili na prvo mesto?

Vprašanje duhovnih poklicev. Že 29 let v Trstu nimamo domačega novomanašnika. Nimamo niti enega diakona. Zato moramo biti hvaležni duhovnikom, ki so priskočili na pomoč od drugod. Njihova naloga pa ni samo ta, da zapolnijo vrzel, ampak da nakažejo pot, kako naj domača verska skupnost zadira globlje.

Veliko ste delali z mladino. Kako gledate na pastoralno mladost?

Duhovniki so za mladino veliko žrtvovali. Zrnje je sicer, da tako rečem, oplodilo številna področja, ni pa ostalo semena za nadaljevanje tega dela. Seveda je v svetu veliko potrebe, toda potrebna je večja zavzetost

za Cerkev, za njeno rast med našimi ljudmi. To, kar se dogaja v Cerkvi, ni le okras, ampak je jedro, iz katerega vse drugo izhaja.

Kje naj poteka pastoralna mladost, v župniji ali v gibanjih?

Župnijska skupnost je jedro krščanskega življenja. Verska prenova more potekati prvenstveno preko župnije, saj je le-ta vgrajena v teritorij, v naš vsakdanjik. Gibanja so v nekaterih primerih koristna, njihova nevarnost pa je, da niso utelesena. Pač pa vidim za mlade veliko obogatitev v tem, da bi se bolj kot doslej posvečali diakoniji.

Krajevna Cerkev je seveda samo ena. V njej je sožitje med Slovenci in Italijani včasih težavno. Kaj menite o tem?

Potrebni sta večja odprtost in globlje razumevanje, dialog naj bo dvosmeren. Iskrenost in evangelijska doslednost lahko ustvarita večje medsebojno zaupanje in prepričita metodo dvojnih meril.

Kaj bi na koncu povedali našim bralcem?

Povedal bi jim to, kar sem že napisal v prvem pismu slovenskim vernikom. Našo vero bomo oživel na tri načine: z molitvijo, soočenjem z božjo besedo in s služenjem Bogu in bližnjemu.

Pogovarjal se je
Tomaž Simčič

Srebrni jubilej Auxiliuma

Letos praznuje 25-letnico obstoja fakulteta za vzgojne vede Auxilium v Rimu, ki jo vodijo sestre salezijanske družbe Hčere Marije Pomočnice. Auxilium je edina papeška fakulteta, ki jo vodijo žene. Posveča se študiju vzgoje mladine v detinski, otroški in odrasčajoči dobi s posebno pozornostjo na obravnavi aktualne ženske problematike. Fakulteta ima štiri študijske programe: pedagogiko, katehetiko, vzgojno psihologijo in sociologijo vzgoje. Isti cilj imata tudi Višji institut za religiozne vede in Tečaj duhovnosti družbe Hčere Marije Pomočnice, ki sodita pod okrilje Auxiliuma.

V letošnjem študijskem letu je na Auxiliumu vpisanih 170 slušateljev dvainštiridesetih narodnosti z vsega sveta. Poleg sester družbe Hčere Marije Pomočnice, ki predstavljajo večino študentov, na tej znani papeški fakulteti študirajo še druge redovnice, redovniki, duhovniki in laiki.

Večer tolminskih puntarjev



Pacassijev Neptunov vodnjak na goriškem Trzinu

V četrtek, 11. junija, je bil v Katoliškem domu Večer tolminskih puntarjev. Vršil se je pod pokroviteljstvom Slovenske mestne konzulte, zato je navzoče pozdravil njen predsednik prof. Albin Sirk. Navzoča je bila zelo številna in pisana publika, prišli so tudi Tolminci in kar nekaj Tržačanov ter vidnih politikov in kulturnikov.

Za uvod je zbor Lojze Bratuž zapel tri pesmi, med njimi »Na goriškem Trzinu« na besedilo Ljubke Šorlijeve v kompoziciji Ubalda Vrabca. Škoda, da ne enega ne drugega ni bilo ta večer v dvorani, Vrabec je umrl, Šorlijevi pa zdravje ni dopustilo.

Zgodovinsko ozadje punta je orisal dr. Branko Marušič in povezal tolminski punt s podobnimi gibanji prej in pozneje. Spoznali smo tako kosček naše primorske zgodovine, ki je bila vedno stičišče več držav, več narodov, več interesov, posebno še med patriarhi in svetno gospodo, med Avstrijskim cesarstvom ter Beneško republiko. Naša primorska preteklost je res zanimiva in škoda, da jo premalo poznamo.

Za Brankom Marušičem je prof. Marija Češcut v strnjenih besedah orisala odmeve tolminskega punta v slovenski literaturi. Ta tematika je zamikala najprej pisatelja Remca v Velikem puntu (1909), nato pa posebej Ivana Preglja, ki ima poleg Tolmincev še vrsto drugih povesti in novel s tematiko tolminskega punta. A so še drugi, tudi pesniki, npr. Alojz Gradnik, Ljubka Šorli, ki so jih zamikali tolminski puntarji.

Po obeh referatih se je pri debati oglasil prof. Dolenc, doma iz Tolmina, in prispeval precej novosti. Bil je namreč na Dunaju in v Gradcu, kjer je raziskoval v tamkajšnjih arhivih dokumentacijo o tolminskih puntarjih. Odkril je, da obsegajo dokumenti kar zajetne mape (skupno kakih šest tisoč listov). Tega gradiva pa ni še nihče preučil in čaka na človeka, ki se bo tega lotil. Podoba punta bo bolj resnična od tiste, ki jo poznamo.

Katoličani v islamskih deželah

Čeprav v deželah, kjer so mohamedanci v večini, teče stalno proces poislamljanja, se kristjani vendar ohranjajo kljub velikim težavam in včasih kljub pravemu preganjanju. Po angleški enciklopediji ENEC je razvidno, da je v Alžiru 110.000 katoličanov, v Egiptu skoro 8 milijonov, v Jordaniji 200.000, v Siriji en milijon, v Iraku 600.000, v Iranu (Perziji) 350.000, v Libanonu 1.700.000, v Savdski Arabiji 120.000, v Kuwaitu 150.000 in v Združenih arabskih emiratih 70.000.

Njihovo stanje je v teh državah različno. Po koranu bi morali uživati spoštovanje, a je povsod čutiti nadoblast muslimanov. Najbolje je v Libanonu, kjer so imeli kristjani vse pravice na verskem, gospodarskem in političnem polju.

OPČINE

Zaključek šmarnic s koncertom

Openski cerkveni zbor sv. Jerneja je v nedeljo, 31. maja, zaključil Marijin mesec s tradicionalnim koncertom Njej v čast. Hvala Bogu, da je med nami še precej take religiozne in kulturne potrebe. Vsa prenovljena in čudovito razsvetljena cerkev je bila za to priliko kot mala slovenska katedrala.

Radijski napovedovalec Livij Valenčič je pravilno ugotovil, da slovenski človek kar ne more drugače, kot da zahrepeni, da vsaj enkrat v letu daje duška v prelepi majniški pesmi, ponos slovenskega bogastva.

Žalostni dogodki v naši neposredni bližini pa nas silijo, je dejal, k razmišljanju o naši neobogatenosti, kako vse, kar imamo, lahko naenkrat izgubimo. Zajemajmo zato iz zakladnice duhovnih vrednot, ki bodo žarek svetlobe tudi v najhujši temi in največji zmedi.

Prvi je bil na sporedu zbor deklet Vesele pomladi in zapel dve črnski duhovni pesmi. Nato še: O Marija, naša Mati Brede Ščekove. Zagotovile so si lepe aplavze s prožnostjo nastopa in občutljivostjo glasbene interpretacije.

Nova Gorica nas je razveselila z odličnimi pevci okteta Vrtnica, kar je tudi simbol novogoriškega mesta. Če je lepa pesem dva ali trikrat močnejša kot molitev, je to bila njihova pesem, polna sakralnega in umetniškega navdiha.

Zapeli so šest pesmi: Tam v sveti samoti (V. Vodopivec), Ave, o čista Ti (L. Mav), Večerni zvon (I. Hladnik), Bodi pozdravljena, sveta Gospa (S. Premrl), Cvetke trgam (A. Vav-

ken), Zdrava morská Zvezda (S. Premrl), in še bi jih poslušali.

Iz lastnega nagiba bi verjetno malo kdo segel po knjigi o svetniškem kandidatu A.M. Slomšku. Dobrodšla zato knjiga dr. Janežiča, ki jo je uvrstil med letošnje majniško branje. Napovedovalec je tako prebral odlomek tistega dne. Slomšek, mož vesoljne zavesti, gotovo ni mislil nase, ko je zapisal: »Slava Slovencev so imenitni možje, kateri ljudem s svojo učenostjo in čednostjo svetijo, kakor zvezde na jasnem nebu.« Bogato zapuščino tega oblikovalca slovenske vernosti in kulture bomo še imeli priliko spoznavati na razstavi Slomškovega triletnja v Mariboru. Celjska Mohorjeva družba pa napoveduje izdajo romanizirane knjige o Slomšku prof. A. Rebule, za katero upamo, da si jo bo nabavil vsak pošten Slovenec.

Koncert je zaključil domači zbor sv. Jerneja, na orgle je spremljal David Lenissa. Zapeli so štiri pesmi: Vsi zbori zadonite (E. Komel), Marija, morská Zvezda (P. Jereb), O Brezmadežna Devica (E. Hochreiter) - solistka Marta Fabris-Malalan, V svetlo mesto Nazareško (I. Laharnar).

Pevce in vernike pa je na koncu združila še sončna majniška pesem: Spet kliče nas venčani maj. Velike reči je Bog storil Slovincem, ko jim je vdihnil tako veselje do petja. Bog, edinstveni Umetnik, ljubi petje. Le prislusnimo krilatim pevcem, ko v svobodni prelesti glasbenih ključev odžvrgolevajo v slavo božje liturgije.

F.V.

25 let Finžgarjevega doma

V soboto, 6. junija, je Finžgarjev dom na Opčinah priredil slavnostni večer ob 25. obletnici svojega delovanja. Pravzaprav so se ob srebrnem jubileju tega openskega mladinskega središča zvrstile skozi pomladne mesece kar štiri prireditve, ki so podale nekaj prikaz celotnega kulturnega življenja v Finžgarjevem domu od l. 1967 do danes.

Konec marca so se na Materinskem dnevu, ki je otvoril sklop jubilejnih prireditev, predstavili mladi odrski umetniki — člani igralske skupine Tamara Petaros, ki jo vodi prof. Lučka Susič, najmlajši pevci domače Vesele pomladi pod vodstvom Franca Pohajača in kot gostje še malčki openskega vrtca.

Aprilska prireditev je bila v celoti posvečena glasbenim ansamblom, ki so delovali ali še delujejo pod okril-

jem Finžgarjevega doma. Preko izčrpnega video prikaza smo sledili nastanku ansamblor terceta Mavrica in v živo poslušali koncert še vedno vztrajno delavnih ansamblor Taims in Zvezde.

V maju sta nam pripravila prijeten celovečerni koncert MPZ in SPZ Vesela pomlad.

Na sobotni proslavi pa sta z bogatim pevskim programom nastopila Dekliška in Fantovska pevska skupina Vesela pomlad.

Slavnostni govornik je bil časnikar Saša Martelanc. V svojem govoru je poudaril, da ta svečani večer ni nekaj končnega, temveč »večer veselega in svečanega jubileja«. Da se bo bogato kulturno življenje Finžgarjevega doma nadaljevalo, nam dokazujejo »pesem, mladost in zavednost ob enem izmed zubljev slovenske

kulture, ki jih je na srečo še veliko v tej primorski deželi na pragu domovine.«

Govornik je na kratko orisal tudi lik Frana Saleškega Finžgarja, po katerem je bil openski dom pred 25 leti primerno poimenovan. Svoj govor je zaključil z mislijo, da je Finžgarjevo ime povezano tudi s simbolom, ki ga najdemo v naslovu njegovega glavnega knjižnega dela. Ta naslov je pred letom dobil za naš narod »nesluteno, presenetljivo novo dimenzijo — Pod svobodnim soncem«.

Večera so se udeležili številni gostje, pozdrave pa so prinesla tudi nekatera domača društva in organizacije.

Majda Danev

Nov sedež za Skupnost Družina Opčine

S precejšnjo zamudo sporočamo, da si je Skupnost Družina Opčine po velikem trudu končno našla in urenila primeren sedež ali bolje dom. Prostor je našla na opuščnem begunskem taborišču na Božjem Polju pri Proseku. Seveda je bilo treba veliko prošenj, iskanja sredstev in dela, da so se Skupnosti končno uresničile sanje. Prostori so urejeni tako, da ne predstavljajo arhitektonskih ovir za handikapirane. Veliko vrednost predstavlja obširen prostor pri zgradbi, kar omogoča telovadbo in druge dejavnosti.

Uradna otvoritev je bila v nedeljo, 10. maja.

Člani Skupnosti se ne zapirajo pred drugimi. Želijo si sodelovanja in tudi nuditi pomoč potrebnim.

Naslov: Skupnost Družine Opčine, Prosek 361, 34017 TS, tel. 225923.

Prosek

Blagoslovili smo Marijin kip

Druga februarja letos smo šli v Pečino (jamo sredi vasi) in obujali spomine na vojne čase. Jama je bila razkošno razsvetljena, da smo lahko občudovali lepe stalaktite in stalagmite v njej.

Med vojno so se ljudje skrivali v njej iz strahu pred bombami. Zaobljubili so se, da bodo v Pečini dali kip Matere božje, če jih Ona varuje in ostanejo živi. Za svečnico smo sklenili izpolniti to zaobljubo čimprej. Kupili smo lep bel kip Matere božje z Detetom. Zgradili smo 30 cementnih stopnic, da je vhod v jamo bolj varen. Kip smo dali na primeren podstavek sredi stalaktitov. Na drugi strani jame smo postavili majhen kip. Predstavlja kmetico, ki na glavi nosi svoje pridelke Materi božji v zahvalo za njeno varstvo. Prišlo je veliko ljudi in ne samo iz radovednosti. Praznik je bil 7. junija.

Pred blagoslovom kipa je g. župnik poudaril pomen kipa Matere božje sredi vasi. Naj nebeška Mati še naprej varuje naše ljudi vsega hudega na duši in na telesu kakor med vojno.

Po blagoslovu kipa so skavtje občuteno zapeli nekaj pesmi, za njimi pa so ljudje navdušeno zapeli: Marija skoz' življenje.

Pred vhomom v jamo je železna ograja, da ne bi pobalini onesnažili kraja in napravili nepopravljivo škodo na stalaktitih.

Pečina je privatna last in znamenito bogastvo naše srenje.

B.R.

Rojan

Od praznika Gospodovega Vstajenja do njegovega Vnebohoda se je iztekalo življenje gospe Antonije Malič. Pred božičnimi prazniki je še slavila 90 let življenja dozdevno kar pri dobrem zdravju. Potem so se začeli kazati prvi znaki. Na velikonočno nedeljo se je še vsa zadovoljna udeležila svete maše in se pred cerkvijo pozdravljala s prijatelji in znanci. Že čez nekaj dni je šla iskat pomoč v bolnišnico na Katinari, a se je začelo počasno ugašanje in na dan pred Gospodovim Vnebohodom se ji je prižgala luč večnega življenja. Vdano in skrbno se je pripravljala na srečanje z Gospodom, ki jo je gotovo nagradil za njeno dolgo, dobrih del bogato življenje.

Njenega pogreba se je udeležilo veliko ljudi. Naj Gospod nakloni svojo tolažbo njenim dragim.

SZ

Tomaj

Spomnili se bomo msgr. Albina Kjudra

V nedeljo, 28. junija 1992, ob 17. uri, ob praznovanju farnih zavetnikov sv. Petra in Pavla, bo v farni cerkvi v Tomaju na Krasu slovesna sv. maša v spomin bivšega tomajskega gospoda, msgr. ja Albina Kjudra, duhovnika, ki je vodil to faro dolgih 43 let, v najhujših predvojni in po vojni časih, ter župnika, dekana, delegata in končno apostolskega administratorja tržaško-kopske administrature v Sloveniji ter slovenskega dela reške škofije.

Somaševanje bo vodil gospod Albert Miklaveč, župnik v Borštu, sam tomajski rojak, ki bo istočasno slavil 40-letnico mašniškega posvečenja.

Ivan Furlan
župnik



Msgr. Albin Kjuder in papež Janez XXIII.

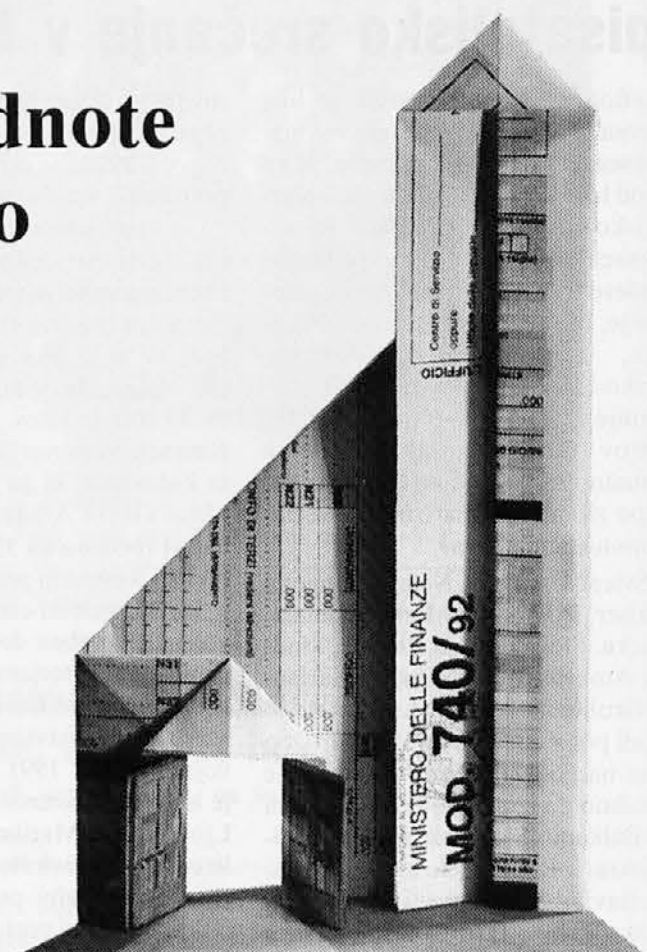
Dr. Janko Kralj

»Dr. Kraljevo ogromno politično, socialno in kulturno delo ne bo mogoče nikdar izčrpno popisati, dokumentirati in objaviti... To se mi zdi, da je smisel njegovega zgleda. Vzdržati na svojem mestu. Ne bežati. Izpolniti svojo dolžnost do konca. Pa živeti visoko, široko in globoko življenje.«

Dr. Milan Komar, Svobodna Slovenija 1970, Bs. As.

Evangeljske vrednote za tvojo mladino

S podpisom določi, komu naj gre osem od tisoč



Skupina pevcev MPZ Vesela pomlad na 5. mednarodnem festivalu zborovskega petja v Clusouneju 28. junija 1992

SCELTA DEL DICHIARANTE PER LA DESTINAZIONE DELL'OTTO PER MILLE DELL'IRPEF (in caso di scelta FIRMARE in UNO degli spazi sottostanti)

Stato (a scopi sociali o umanitari)	Chiesa cattolica (a scopi religiosi o caritativi)	Unione Chiese cristiane avventiste del 7° giorno (a scopi sociali o umanitari)	Assemblee di Dio in Italia (a scopi sociali o umanitari)
	Carlo Rossi		

Škofijska Caritas kliče na pomoč za begunce iz BiH

Goriška škofijska Caritas s sedežem pri kapucinih poziva na pomoč beguncem iz Bosne-Hercegovine. V ta namen naj bi v vsaki župniji organizirali »teden pomoči«, in sicer od 22. do 28. junija. V tem tednu naj bi vsi človeško čuteči priskočili na pomoč tako, da bi pripravili v župniji nabirko za begunce.

PRAKTIČNO: dijaki, ki so sedaj na počitnicah, naj bi po družinah razdelili plastične vrečke.

Družine naj bi v vrečke dale rabljeno blago, zlasti vse za otroke.

V petek, 26. junija, (praznik Srca Jezusovega) naj bi se priredila ura molitve za mir na Balkanu, saj kjer diplomati odpovejo, tam more prodreti molitev.

Ves zbrani material naj bi vsaka župnija odpeljala na goriško železniško postajo, kjer bodo čakali za to določeni vagoni. Na vrečkah naj bo napis: Caritas, Gorica.

Za vrečke lahko služijo tiste, ki jih imajo ljudje za odvažanje smeti.

Poleg obleke se priporočajo za hrano. Iz Cerknice so poslali seznam hrane, ki pride v poštev: olje, sladkor, kompot, margarina, marmelada, alpsko mleko, čaj, meso v konzervah, pralni praški. Vse, kar je svinjskega, ne pride v poštev, ker so begunci v veliki večini muslimani, ki ne smejo uživati nič, kar je svinjskega.

Prijave zaverouk

Zopet bo treba prijaviti otroke in dijake za šolski verouk. Predvsem starši, ki morajo poskrbeti za svoje otroke. Ali je važnejše, da dijaki vedo, kakšno vero so imeli stari Slovani in ne vedo, kakšno vero imajo katoličani? Ali je važnejše in bolj potrebno, da dijaki med veroučno uro gredo na cesto ali v bar in ne zvedo, kaj je Cerkev in kaj se v Cerkvi godi? V čem je razlika? Veliko se govori v javnem življenju o poštenosti. Kdo naj dijake nauči poštenosti, če ne prav dober šolski verouk?

Razlogi so jasni in odločitev za verouk ne bi smela biti težka!

L. Š.

Tretji pastoralni obisk tržaškega škofa po župnijah

Na binkoštni praznik je g. škof L. Bellomi napovedal, da bo v adventu začel svoj tretji pastoralni obisk po župnijah in cerkvenih skupnostih. »Odpravil se bom zopet na pot, da obiščem posamezne cerkvene skupnosti po programu, ki predvideva predvsem bogoslužni vidik, to se pravi obhajanje svetih skrivnosti, zlasti Evharistije.« Gospod škof želi, da papeževa navodila ob zadnjem obisku ne bi ostala mrtva črka.

Gospod Lino Cocci 80-letnik

Dobri gospod Lino Cocci praznuje 17. junija svojih 80 let življenja. Prav je, da se ga slovenski verniki spomnijo z molitvijo, saj se že toliko let trudi za nas, ko nam ob vsaki priliki priskoči na pomoč. Naj ga do bri Bog ohrani zdravega in čilega do skrajnih mej življenja.

Zaključna šolska prireditev v Rojanu

Nižja srednja šola v Rojanu pripravi vsako leto za konec šolskega leta bogato prireditev v dvorani Marijinega doma. Letos je bila v torek, 9. junija, ob osmih zvečer. Zbralo se je kar precej ljudi. Prisotni so bili vsi starši in sorodniki dijakov ter prijatelji mladine.

Najprej je šolski zbor zapel vrsto pesmi pod vodstvom prof. Nade Zerjal-Zaghet. Posamezni umetniki so potem igrali na harmonij, violino in kitaro. Prišel je trenutek nagajevanja pridnih bralcev knjig. Ravnatelj šole g. Josip Pečenko je razdelil »bralne značke« — zlate, srebrne in bronaste — po številu prebranih knjig.

Glavno pričakovanje pa je bilo za dramsko delo Dvojčici. Prof. Lučka Peterlin-Susič je zgodbo pisatelja Kästnerja priredila za oder in potem dijake tudi naučila. Zgodba je zapletena. Režiserka je lahko zaposlila na odru prav vse dijake v raznih vlogah. Seveda največ dela sta imeli dvojčici, ki sta se spoznali na letovanju. Kmalu po njunem rojstvu sta se starša ločila in si otroke razdelila. Deklici se nista nikdar videli in nič vedeli druga za drugo. Eden od staršev je namreč živel na Dunaju, drugi v Münchnu. Deklici sta sklenili, da morata očeta in mater zbližati. Po mnogih zapletljajih se jima je to tudi posrečilo. — Delo je pokazalo trpljenje otrok, ki doživijo ločitev svojih staršev, in je verjetno privabilo tudi kakšno solzo.

Režiserka gospa Lučka je našla učinkovito pomoč v kolegih, ki so ji pomagali urediti scene za oder.

Ko je padla zavesa, so bili vsi nastopajoči nagajeni z dolgim ploskanjem.

TRST

Mašni jubilej v Bazovici

Pravzaprav je vsako jubilejno praznovanje boleča ugotovitev, da se vrsta naših duhovnikov vedno bolj stara. Skoraj se že spogledujemo, kdo je sedaj na vrsti.

50 let mašništva! Le kdor zna v svojem poklicu ljubiti do bolečine, ve, kaj to pomeni. Kdo bi preštel ali izmeril vsa razočaranja, nerazumevanja, preobremenjenost in preizkušnje od dne do dne vseh dolgih 50 let? Junaštvo človeka, ki si je izbral za geslo: »Učenec ni nad Učitelja!« (Mat 10, 24).

Bazovska cerkev, lepa kot malokatera na Tržaškem, za to priliko v slavalokih in cvetjem okrasjena, ni mogla prikriti tihe otožnosti, ki jo vsi že dolgo nosimo v srcih: Kdaj bo iz trde kraške grude vzklikla nova duhovniška mladika?

»Curriculum« g. Marjana Živca je bil prav opisan, naj omenim le kratek izsek iz njegovega delovanja v Sočergi. Tamkajšnja skupnost je pred dnevi poslala sliko vasi Sočerga v dokaz, da se g. Marjana s hvaležnostjo spominjajo, ko je kot novomašnik, poln navdušenja in optimizma, nesebično deloval in pridobil duše za versko življenje. Želijo mu nadaljnega blagoslova in še mnogo uspehov ob tem zlatem jubileju.

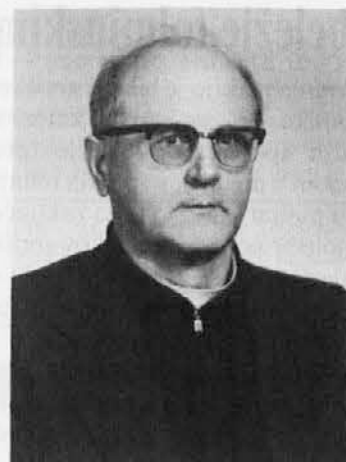
Ko bi ne bilo pevcev iz Stranj pri Kamniku, bi ta obred zlate maše bil močno okrnjen. Sleherni pevec je poosebljal Gačnikov slog, v onostransko dinamiko usmerjene pesmi, peli so čudovito! Tudi italijanska verzija »Resta con noi, Signore«, je dala svoj dosledni prispevek.

G. Franc Vončina, sedanj škofov vikar, je prebral voščila g. škofa Belomija, kjer se g. Marjanu zahvaljuje za požrtvovalnost in mnogostransko delovanje v tako zahtevni župniji. Ob poslušanju novomašnega govora pok. dr. Ukmarja g. Marjanu 30. maja 1942 je bilo razvidno, kako aktualne so še danes njegove misli. Veličina prazničnega berila o presveti Trojici je tembolj podčrtala veličino mašne dative, katero je dr. Ukmar utemeljil kot edinstveno daritev pod soncem do konca dni.

Dva italijanska vernika sta že v začetku izrazila g. Marjanu vso zahvalo za skrb in nepristranskost v odnosu do njihove skupnosti. Berilo in prošnje so tudi prebrali v svojem jeziku. Enako je g. Franc Vončina dopolnil svoj govor v italijanski.

Prisrčne prošnje otrok so izzvenele v zahvalo Bogu za veliko mero ljubezni, ki so je bili deležni oni, številni bolniki ter nenehno skrb za ugled farne cerkve. Sveti optimizem in božja pomoč naj ga spremljata še v večer življenja.

Gospod zlatomašnik pa je ta dan



Zlatomašnik g. Marjan Živec

bil morda najbolj vesel tega, da se je cerkev res do kraja napolnila in je dolga vrsta vernikov pristopila k božji mizi. Počestčen je bil tudi prvoobhajanelec Matej, ki je iz rok zlatomašnika prejel prvo sv. obhajilo in bil od njega obdarovan.

Z ganljivim glasom je zlatomašnik podelil svoj jubilejni blagoslov. Po obredni skupinski skliki pred oltarjem je slavljence svoje sobrate, ki so z njim somaševali, in vse prisotne povabil v Slomškov dom k tradicionalni družabnosti, kjer se je še marsikaj premdrovalo.

F.V.

Zahvala

Globoko občutena zahvala ob zlati maši v Bazovici vsem zelo številnim udeležencem, osebam, ki so lepo okrasile cerkev in poskrbele za izredno gostoljubje udeležencev, pevskemu zboru France Gačnik iz Stranj, narodnim nošam in darovalcem lepih spominov na zlato mašo, voščil, posebno še g. škofu Lovrencu Belomiju.

Vsem hvala in Bog povrni!

Marijan Živec
zlatomašnik

Volitev dekanov v tržaški škofiji

Tržaški duhovniki so povabljeni, naj v četrtek, 25. junija, izvolijo svoje dekane. Škofija ima sedaj osem dekanatov. Volitve bodo na dekanij-skih sedežih. Izvoljene dekane potem g. škof potrdi.

+ Msgr. Albin Kjuder

Dne 12. marca 1967 je umrl msgr. Albin Kjuder, apostolski administrator tistega slovenskega dela tržaškoprskeske škofije, ki je ostal v Jugoslaviji.

G. Kjuder je bil iz Dutovelj, kjer se je rodil 25. februarja 1893. V mašnika je bil posvečen 24. junija 1916. Služboval je v Barkovljah, pri Starem sv. Antonu v Trstu, v tržaški bolnišnici, od leta 1924 pa kot župnik v Tomaju, kjer je ostal do svoje smrti, 43 let. V jeseni 1955 ga je Sveta stolica imenovala za apostolskega administratorja. Ostal je v Tomaju in je to službo ohranil do julija 1964, ko je prišel v Koper msgr. Janez Jenko.



Sočerga - vas v Istri, prva služba msgr. Živca

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL
Glasbeni poklon gojencev
ob zaključku šolskega leta
Pod cerkvenim obokom
Cerkev Sv. Ivana
sobota, 20. junija 1992 ob 20.30

Šole se zahvaljujejo

Učiteljski zbor slovenskih goriških osnovnih šol se iskreno zahvaljuje SDGZ za bogat materialni prispevek (fotokopirni papir), ki nam je bil v letošnjem letu izredno dobrodošel in dragocen.

Učitelji osnovne šole Otona Župančiča v ulici Brolo se toplo zahvalujemo vsem staršem in dobrotnikom za pomoč begunskim otrokom iz Bosne in Hercegovine.

Nabrano vsoto 730.000 lir smo izročili sestri Mihelangi čudodelne svetinje, ki ga bo izročila zbirnemu centru v Postojni.

Rupa

V četrtek, 11. jun. smo pokopali nastarejšo članico naše vaške skupnosti Jožefo Malič vd. Tomšič; učakala je skoro 93 let. Doma je bila iz Mirna in se poročila v Rupo.

Toda izgubila je moža, nastopili so težki časi gospodarske krize v tridesetih letih. Da bi rešila dom od dolgov, je odšla Aleksandrijo v Egiptu služiti in doma pustila še majhne otroke.

Takrat in še prej je marsikaka žena naredila podobno, odšla je v Aleksandrijo za dojijo in potem tam ostala, da je pomagala družini. Pravili smo jim »Aleksandrijke«. Tudi pokojnica je bila med temi. Kolikor nam je znano Dorica Makuc pripravlja knjigo o teh naših »Aleksandrijkah.« Razkrila bo usodo teh mater in deklet, ki so v tem daljnem mestu kot moderne Lepe Vide dojele tuje otroke in hrepenele po domu.

Pokojni Jožefi naj bo Bog bogat plačnik za vso njeno skrb.

Nova cesta za Jazbine

Jazbine so bile po zadnji vojni zanemarjen zaselek, ki ga je nova meja odtrgala od župnije v Dolenjem Cerovem. Do njih si prišel, ali po slabi cesti skozi Števerjan ali skozi prevalsko blato; bile so le kup zanemarenih briških hiš. Potem so si opomogle; pok. g. Martinčič je poskrbel za lično cerkvico z zvonovi, občina za pokopališče in tudi za šolo, dokler je bilo kaj otrok. Ljudje so si obnovili domove in zgradili no-

ve. Jazbine so postale lepe in prikupne.

Sedaj so dočakale še nekaj: v soboto, 13. junija, so odprli asfaltirano cesto, ki jih povezuje z Ločnikom. Jazbine so se polno odprle svetu. Cesta je dolga 3,2 km in široka 7m. Tradicionalni trak je prerezal dr. Adriano Biasutti, bivši deželni predsednik, sedaj poslanec v rimskem parlamentu. Spregovorila sta tudi oba župana, goriški Tuzzi ter števerjanski Humar. Stroški so znašali nad 2,5 milijardi in so od prvotnega računa precej narastli, saj so cesto gradili skoro tri leta. Cesto je blagoslovil don Silvano Piani, župnik v Ločniku, ki je zmolil v vseh treh jezikih, italijanščini, furlanščini in slovenščini, saj v Ločniku biva jo Furlani ter Italijani, na Jazbinah pa Slovenci.

SLOVENCI V KRMINU,
»KULTURNI KROŽEK BRIŠKE
MLADINE - KRMIN«
vabi na javno srečanje

**Slovenska narodnostna
skupnost v Krminu
in Občinski statut**
dne 19.6.1992, ob 20.30

v prostorih slovenske osnovne šole na
Plešivem, 1° nadstropje

Predstavitve rekurza na T.A.R.
Furlanije - Julijske krajine (Deželno
upravno sodišče). Sodelujeta odvet-
nika dr. Peter Močnik in dr. Renzo
Frandolič.

Duhovniški dnevi v Trstu

Tržaška škofija vsako leto ob koncu šolskega leta organizira Duhovniške dneve. Letos bodo v ponedeljek, torek in sredo, 22., 23. in 24. junija. Vsak dan je na programu eno predavanje z misijonskega področja. Predavanja bodo v semenišču v ulici Besenghi. Začetek vsako jutro od 10. uri.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek, 22. junija večer posvečen zamolčanim pesnikom antirevolucije. Na temo »Jutro pozabljenih« bo govoril prof. France Pibernik. Recital bo Pavle Ravnohrib, nastopil bo čelist Milan Hudnik. Začetek ob 20.30.

kamenčki

Na dvorišču sta se znašla krava in prašič. Prašič je začel tožiti: »Srečna ti, krava; vsi te imajo radi. Mene pa vsi prezirajo, v hlev me zapirajo in zmerjajo »prašič«. In vendar jim ob smrti vse pustim, meso za klobase, še ščetine in mojo kožo človek uporabi.«

Krava: »Res je, kar praviš. Toda glej, jaz dajem človeku mleko vsak dan in ne šele po smrti.«

Obeležje tolminskim puntarjem na Travniku

Zadnje nedeljo je bila na goriškem Travniku slovesnost, na kateri so odkrili spominsko obeležje (pred vhodom v predor), v spomin tolminskim puntarjem. Šlo je za zaključek dolgoletne pobude urednikov goriške dvojezične revije Isonzo-Soča, ki so že pred časom predlagali postavitev plošče na Travniku, na trgu, kjer je leta 1714 prišlo do usmrtnice voditeljev tolminskega punta iz leta 1713. Med temi so bili znani kmečki voditelji Gradnik, Kobal, Laharnar in drugi. Same priprave oz. birokratska pot do tega je zahtevala precej napora, da se je vse pozitivno rešilo. Tako zlasti zadeva občinskega dovoljenja, ki je prišlo šele zadnje dni, ko je župan končno podpisal potrebne dokumente. Vse to tudi kot posledica sklepa goriškega sveta, ki je pred kakim mesecem sklenil odobriti to pobudo.

V nedeljo dopoldne se je torej odvijala uradna slovesnost ob odkritju štirjezične plošče (z italijanskim, slovenskim, nemškim in furlanskim besedilom). Na Travniku se je zbralo lepo število ljudi, gotovo par sto. V imenu prirediteljev sta spregovorila Dario Stasi (v italijanščini) in prof. Karlo Černic (v slovenščini). Sicer je ves program potekal dvojezično, ki sta orisala pomen te prireditve. Prisotni so bili predstavniki oblasti, tako s te kot z druge strani meje. Nista sicer bila navzoča goriški župan Tuzzi in pokrajinski predsednik Sacca-vini, kot prvotno napovedano. Prvega je zastopal občinski odbornik Alberti, drugega pa odbornik Doz-

zo. Oba sta tudi govorila in poudarila pozitivnost in pravilnost zgodovinske počastitve padlih, ki so v začetku 18. stoletja — torej še pred francosko revolucijo — dali svoja življenja za pravico in za svoje ljudstvo. Nato sta še spregovorila novogoriški in tolminski župan, Pelhan in Klanjšček, ki sta tudi z zadovoljstvom pozdravila oddolžitev žrtvam in počastitev tolminskih puntarjev prav v srcu Gorice.

Ni pa manjkalo provokacij, saj je sicer maloštevilna fašistična drhal (še ta v glavnem iz drugih mest dežele) skušala glasno motiti potek prireditve. To pa ji, hvala Bogu, ni uspelo, saj se prisotni sploh niso zmenili zanje. Organi javne varnosti so ob koncu vse te pobalne identificirali.

»In še se boj za pravdo v njih zrcali« — Prav s temi značilnimi verzi goriške pesnice v enem izmed sonetov posvečenih puntarjem bi lahko zaključili to poročilo. Še danes se namreč prav pod goriškim gradom, simbolom našega mesta in Goriške sploh, večkrat srečujemo in manifestiramo svojo narodno zavest. Tako 20. maja 1984 z mogočno vseslovensko manifestacijo. Tako v samih prostorih goriškega gradu, kjer je sedel prvi povojni demokratično izvoljeni občinski svet, v katerem se je tudi slišala slovenska beseda in so tu slovenski predstavniki zagovarjali naše pravice. Tako danes. In v tem duhu so gotovo tolminski puntarji pravi simbol in idealni začetek tega boja!

A.B.

Ciril Koršič - osemdesetletnik

V nedeljo, je bil v Katoliškem domu na Filejevi proslavi navzoč tudi Ciril Koršič. Prišel je kot star prijatelj in sodelavec pok. profesorja, saj sta z njim sodelovala pri prosvetnem društvu, zlasti pa še v odboru za Katoliški dom v Gorici. S Cirilom Koršičem je namreč za vse čase povezana pobuda goriških katoliških Slovencev za postavitev Katol. doma.

Ciril Koršič je bil najprej v pripravljanem odboru in pozneje pri upravnem odboru do pred nekaj leti, ko je zaradi let pustil skrb in delo pri tej naši ustanovi, za katero se pa še naprej zanima in ji sledi.

Naš jubilar se je rodil v Solkanu 17. junija 1912. Te dni torej obhaja osemdesetletnico rojstva. Oče je zgradil hišico na Solkanskem polju in tam je Ciril preživel svojo mladost in tam preživlja sedaj zasluženi pokoj. Ni imel sreče, da bi študiral, četudi bi bil zelo rad šel v šole; bili so pač težki časi. Zato se je zaposlil v trgovini in bil veliko let do upokojitve v službi v trgovini Larise, kjer so ga spoznali številni klienti. Poročil se je z Marijo Gorjup iz Avč in z njo imel tri hčere Marilko, Vereno ter Ivo. Vse tri so danes poročene in vse tri so študirale, kajti oče je hotel: Ker jaz nisem mogel, naj študirajo otroci!

Toda ni ostal samo vesten delavec in družinski oče temveč je bil zavesten in požrtvovalen Slovenec. Ko smo snovali načrt o Katoliškem domu, je takoj pristopil v odbor in polagoma prevzel nalogo gospodarja in upravnika. Koliko zavezetosti je pri tem pokazal, vemo tisti, ki smo mu stali ob strani in ga občudovali. Bil je vesten, nadvse vesten gospodar in upravitelj in to za božji lon. Nikoli ni



Ciril Koršič in žena v družbi hčerk, vnukov in prijateljev

Isonzo-Soča in tolminski punt

Ob nedeljski postavitvi spominske plošče tolminskim puntarjem na goriškem Travniku je izšla posebna številka lista Isonzo-Soča. Izdaja ga uredniški odbor, ki je prvi sprožil zamisel o postavitvi obeležja tolminskim puntarjem in se zanjo najbolj zavzel. Številka je zelo bogata in vsi prispevki so dvojezični. V uvodu piše med drugim:

»Spominsko obeležje tolminskemu kmečkemu uporu nas veže na zgodovinska dogajanja, ki so se v 18. stoletju odvijala na Goriškem.«

Zgodovinske resnice:

»Predvsem tista izpred prve svetovne vojne in pred prihodom teh ozemlj izpod Avstrije pod Italijo. Gre za zgodovino, ki je pokopana pod stotino spomenikov in prihaja na površje v zadnjih letih kljub mnogim odporom. Napisi v štirih jezikih na spominski plošči spominjajo na zgodovinsko prisotne jezike v Gorici.

Dogodek, ki ga poznajo skoro izključno Slovenci, ki pa je sestavni del zgodovine Gorice.«

Ob polemiki, ki je zaradi plošče nastale v goriški javnosti, je punt postal znan tudi italijanskim občanom. List Isonzo-Soča urejata Dario Stasi ter prof. Karlo Černic. Sotrudniki zadnje številke so slovenski, italijanski in tudi nemški avtorji.

Čestitke

Draga KATERINA IN ANDREJ, želimo Vama, da bi v zakramentu sv. zakona lahko delila vse življenje in obrodila sad, ki ostane za zmeraj. 20.06.1992 Skupnost voditeljev SZSO - SGS

MePZ HRAST vošči Katarini in Andreju veliko ljubezni ob vstopu v novi stan.

vprašal, koga predlagamo za kako papeško odlikovanje, smo bili soglasni, da tako odlikovanje zasluži Ciril Koršič. In ga je dobil poleg Ljubke Šorli, Zore Piščanc ter dr. Stojana Brajše. Seveda pa to ni bilo kako plačilo, temveč samo skromno priznanje s strani Cerkve za veliko-dušno in požrtvovalno delo Cirila Koršiča v prid slovenskih katoličanov.

G. jubilaru naša zahvala za vse dobro in iskrene čestitke z željo, naj ga Bog še dolgo ohrani med nami in pri dobrem zdravju.

K. Humar

obvestila

Msgr. Albina Kjudra se bodo slovesno spomnili v Tomaju v nedeljo, 28. junija; ob 17. uri bo v tomajski cerkvi somiševanje za pokojnega monsignorja. Ta je namreč umrl 12. marca 1967, toda spominsko slavo ob 25-letnici smrti so prenesli na zadnje nedeljo v juniju.

Zaklad s Kanalskega Vrha je naslov razstavi, ki so jo odprli 11. junija v Goriškem muzeju v Novi Gorici; razstava bo odprta do 26. junija.

Romanje v Strunjan organizira gor. Mar. družba na praznik apostolov Petra in Pavla. Odhod s Travnika v Gorici ob 8. uri. Stroški se poravnajo v avtobusu. Povratek zvečer. Prijava v stolnici ali po tel. 30536.

Obvetilo SLOKADA: pohitite z vpisom v počitniško kolonijo v Dragi, ki bo od 3. do 23. julija. Tel. (040) 226117. Je še nekaj prostih mest.

DAROVI

Za cerkev na Peči ob krstu malega Sebastijana 100.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih Fabio Kuret-Komar v spomin pok. mame Antonije 100.000; Vera Turk v spomin pok. sorodnice Tončke Turk-Tomažič 50.000; Marija Kuret, Ricmanje 20.000; Bernarda Kuret, Ricmanje 10.000; Adrijan Sosič o priliki prvega sv. obhajila 50.000 lir.

Ob zlati maši msgr. Marjana Žibca: Sočerkani Armida, Buzečan Milka, Ivan, Severina in Valerija, Hrvatina Nadja, Ferfolja Marija, Gregorič Marija in Pepi Marsič darujejo 240.000 za popravilo farove v Sočergi.

Za Katol. glas: ob praznovanju 50-letnice mašništva msgr. Marjana Živica Darko in Zinka Cerkvenik 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Mare Pičulin Posega: Marčel Pahor za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 30.000; za svetoivansko cerkev 40.000 in za cerkveni pevski zbor 30.000; Erminija Žerjal za cerkveni zbor 30.000; druž. Marafatto za svetoivanski Marijin dom 20.000; Darinka Kusina 10.000; Laura in Mirjana Parovel 20.000; Zora Kariž 15.000; Marta 20.000 lir.

Za begunce: zbor Mirko Filej 300.000; N.N. 100.000 lir.

Za begunce v Sloveniji preko Karitas: Prosvetno društvo »Štandrež« 300.000 lir.

Za Karitas: N.N. 100.000 lir.

Za misijon P. Kosa: drž. Štoka ob krstu vnukinje Aleksandre 100.000 lir.

Za begunce v Sloveniji: namesto cvetja na grob Pepce Tomsič iz Rupe darujejo Milka, Pavla, Jožka in Hilarij 100.000 lir.

Darovi za barvna okna v Bazovici: N.N. 100.000; N.N. 20.000; Anton Vintin 10.000; don Cristian 20.000; N.N. iz Padrič 30.000; Magda Tinetova v spomin na teto Ano 30.000; Mati Ravalico 100.000 lir.

Ob zlati maši družina Pattavina 100.000; družina Merku 100.000; Marija Froncova 100.000; N.N. 50.000 lir.

Ob zlati maši udeleženci maše 600.000 lir za begunce.

Ob prvem obhajilu Mateja Križmančič daruje družina Pregarc za cerkev v Gropadi 50.000; za cerkev v Logu 50.000; za cerkev na Padričah v spomin Angela Kralj 30.000.

Za Sveto Goro: Marija Kobal v spomin svojega moža 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: gospa ravnateljica Liliana v spomin mame Albine 500.000 lir.

Za misijone: Marija Batagelj za obletnico smrti očeta Ferdinanda 100.000 lir.

V spomin na pok. Pepco Tomšič so darovali družina Čavdek Marija 50.000 za novi križev pot v rupenski cerkvi; N.N. 50.000; N.N. 100.000 za rupensko cerkev; N.N. 300.000 za novi mašni plašč v Rupci, družina Tomsič Ljubo 100.000 lir za rupenski zbor.

Za slovensko Caritas: Grudina Marija 30.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

radio

Spored od 21. junija do 27. junija 1992

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Stara jablana«. Radijska igra. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 12.30 Evergreeni. 14.10 Boris Kobal: »Bonjour Triestesse.« 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 9.00 Evergreeni. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 24. del. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Rupa-Peč. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Za spretne roke«. 14.30 Zvočne kulise. 15.00 Potpuri. 15.30 Strmeče uho. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester RTV Slovenija. Prvi del koncerta.

Torek: 8.10 Alpe Jadran (ponovitev). 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 25. del. 12.00 Nepozabne odrske sanje. 12.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Tržaški oktet. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester RTV Slovenija. Drugi del koncerta.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 26. del. 12.00 Male neznane države. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Podgora. 13.25 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (1. del). 14.10 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (2. del). 16.00 Mi in glasba. Glasbena kronika s Hrvaškega. 17.10 Literarne podobice: Glasovi iz Sibirije.

Četrtek: 8.40 Znani slovenski ansambli. 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 27. del. 12.00 Moji prijatelji za boljši svet. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Obala iz Kopra. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Franjo Frančič: Izvir. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Četrtekova srečanja: Obtoženci drugega tržaškega procesa.

Petek: 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 28. del. 12.00 Šaljivo - resno. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Haliaetum skupnosti Italijanov iz Izole. 14.10 Otroški kotiček: »Barvni ringaraja«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 15.30 O poeziji 80. let (ponovitev). 16.00 Mi in glasba. Basist Roman Gorski in pianistka Paola Chiabudini v našem studiu. 17.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Slovenska lahka glasba. 10.10 Simfonični orkester RTV Slovenija, Slovenski komorni zbor in zbor Consortium musicum. 11.30 Boris Pahor: »Mesto v zalivu«. 29. del. 12.00 Krajevne stvarnosti: Ta rozajanski glas. Oddaja iz Rezi-je. 12.45 Krajevne stvarnosti: Glasnik Kanalske doline. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.00 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 16.00 Mlada godalca šole Glasbene matice v Trstu, violinist David Žerjal in violončelist Aleksander Sluga. 18.00 Janez Povše: »Bog se zame ne meni«. Izvirna radijska igra.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina 1/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA